

hjulpen. Den Braad, som derved kommer frem, og som truer med at æde sig dybere ind og ødelægge Forholdet mellem dem, der bør staa sammen, den bør vi fjerne. Saa tror jeg, at man vil komme til gode Resultater, og jeg tror, at den megen Ængstelse, som ytrer sig, de mange Beregninger, som stilles op, og de Skræmmebilleder, som deraf fremstille sig, ville blive gjorte til Skamme.

Det tilkommer selvfølgelig ikke mig at give Anvisning paa, hvilken Vej man kunde gaa for at naa til en Forstaaelse. Jeg vilde ellers antage, at der muligvis — muligvis, jeg ved jo ikke, hvor langt man vil gaa til forskellige Sider — kunde naas en Forstaaelse paa den Maade, at alle accepterede den almindelige og lige Valgret, men at man fra den anden Side gjorde visse Indrømmelser med Hensyn til Amsraadenes Sammensætning for Landets Vedkommende. Jeg tror, at Amsraadet, saaledes som det er foreslaaet af Regeringen, er Forslagets svage Punkt. Jeg tror ikke, at det Forholdstal, man vil etablere ved Amsraadets Sammensætning, vil faa saa megen Betydning, at Amsraadet ikke vil blive et Udtryk for Sogneraadenes Flertal. Naa, men det skal jeg naturligvis ikke komme nærmere ind paa. Det er jo muligt, man slet ikke vil den Vej. Det er muligt, at der overhovedet ikke er noget at udrette i denne Samling. Men dette vil jeg, som sagt, for mit Vedkommende beklage, thi saa kommer det, som den ærede Konseilspræsident advarede imod. Selv om Forslaget ikke er forelagt fra Regeringens Side som et Demonstrationsforslag, saa bliver det under den følgende Agitation et Demonstrationsforslag, og meget af det, som vil blive hvirvlet op i Befolkningen og blandt de smaa under denne Agitation, vil ikke være af det gode. Det vil ikke forhindre, at Forslaget i sin Tid bliver ført igennem — deri er jeg enig med, hvad der er fremkommet fra forskellige Sider —, men det vil forhindre, at det bliver ført igennem lempeligt, mildt og i god Forstaaelse, og jo lempeligere en saadan Gennemførelse kan ske, desto bedre Virkning vil den gøre, og desto mere vil man ogsaa derfor kunne være sikret mod de Misbrug, som man ellers kan befrygte.

Om Forslaget i øvrigt skal jeg ellers ikke udtale mig videre. Jeg kan sige, at jeg i alt væsentligt deler Opfattelse med det ærede 1ste Medlem for 7de Kredts (Madsen-Mygdal). Der blev i Gaar stikket til det ærede Medlem, fordi han havde udtalt sig mindre varmt for Kvinderne —

Kvinderne høre jo til dem, der ere komne ind ved Ændringsforslag i det andet Ting, de mange Kvinder i alt Fald. Jeg vil sige, at jeg ogsaa paa dette Punkt slutter mig til det ærede Medlem. Det kan gerne være, at den Opfattelse er noget gammeldags, men jeg har den Mening, at hvor Forholdet er, som det bør være, der er der ingen Tvivl om, at den giftige Kvinde føler sig repræsenteret ved sin Mand. Man kan jo sige, at Forholdet er ikke alle Vegne, som det bør være, og det erkender jeg naturligvis, men gennemgaaende vil jeg dog tro, at Kvinderne meget vel føle sig repræsenterede ved deres Mænd, og jeg vil ogsaa tro, at gennemgaaende føle de ingen stærk Trang til at blive selvstændige Vælgere. Det er min Opfattelse, men jeg vil sige som det ærede Medlem, at skulde man tage det med, saa vil jeg ikke modsætte mig det.

Jeg vil altsaa slutte med Haabet om — ja, jeg vil ikke sige med Haabet om, thi jeg har ikke noget stort Haab, men jeg vil slutte med Ønsket om, at det maatte lade sig gøre at finde en Udvej, hvorved man kunde komme til en Overenskomst. Men derom er jeg forvisset, at det lykkes ikke, hvis man ikke opretholder den almindelige og lige Valgret.

Ole Jensen: Jeg vil allerførst takke den høje Regering for Lovforslagets Fremlæggelse. Det Lovforslag, som her er til Behandling, er jo et Lovforslag, som der ses paa af, ja man kan godt sige af Vælgere, baade Mænd og Kvinder, over det ganske Land. Det er et Forslag, som der i disse Dage ses paa og tales om over hele Landet, og det maa jo være et Vidnesbyrd om, at det har stor Betydning. Det tror jeg ogsaa, det har, og jeg vil gerne gøre mit til, at det kunde blive fremmet til Lov; men ganske vist, efter hvad der allerede er fremkommet, kunne Udsigterne være daarlige nok. Naar vi se paa den nuværende Valgordning ved Sogneraadvalgene, hvorledes $\frac{1}{5}$ af Skatteyderne vælge Flertallet, medens de $\frac{4}{5}$ ikke komme længere end til at vælge Mindretallet, saa er det efter mit Kendskab til Forholdene en saa uheldig Ordning, som tænkes kan. Hvad Grund er der til at forbigaa de $\frac{4}{5}$ af Vælgerne? Efter min Mening aldeles ingen. De svare jo deres Skat akkurat lige saa fuldt som de andre i Forhold til, hvad de eje, og i Forhold til deres Indtægt. Hvorfor saa tilsidesætte dem? Jeg vil nu ikke bruge de Udtryk, som et æret Medlem brugte, naar han talte om Penge-